

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 448 คน ผลการวิจัยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานสตรี

ส่วนที่ 2 สภาพการทำงาน

ส่วนที่ 3 การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร

ส่วนที่ 4 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน และปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรกับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	องศาอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ t-test
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ ANOVA
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานสตรี

ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงงานสตรี จำแนกตาม
ข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานสตรี ($n = 448$)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
15 - 24 ปี	85	19
25 - 34 ปี	239	53
35 - 44 ปี	103	23
45 - 54 ปี	21	5
(Min = 18 ปี, Max = 53 ปี, $M = 30.99$ ปี, $SD = 6.67$ ปี)		
2. รายได้ (ต่อเดือน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	60	13
5,001 - 10,000 บาท	370	83
มากกว่า 10,000 บาท	18	4
(Min = 3,400 บาท, Max = 15,000 บาท, $M = 6,782.30$ บาท, $SD = 1,727.22$ บาท)		
3. สถานภาพสมรส		
โสด	124	28
คู่	287	64
หม้าย/ หย่า/ แยกกันอยู่	35	8
4. อายุงาน		
1 - 5 ปี	296	66
6 - 10 ปี	116	26
11 - 15 ปี	36	8
(Min = 1 ปี, Max = 14 ปี, $M = 4.80$ ปี, $SD = 3.44$ ปี)		

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. ประเภทอุตสาหกรรม		
อิเล็กทรอนิกส์	223	50
สิ่งทอ	161	36
อัญมณีและเครื่องประดับ	64	14
6. ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน		
6.1 ไม่เคย	439	98
6.2 เคย	9	2
1 ครั้ง	8	-
2 ครั้ง	1	-
7. โรคประจำตัว		
7.1 ไม่มี	384	86
7.2 *มี	64	14
ภูมิแพ้ต่าง ๆ	33	52
ความดันโลหิตสูง	13	20
โรคเรื้อรังอื่น ๆ	26	45

* หมายถึง กลุ่มตัวอย่างบางราย มีโรคประจำตัวได้มากกว่า 1 โรค

จากตารางที่ 4-1 พบว่า แรงงานสตรีที่ศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 448 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.99 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.67 ปี อายุอยู่ในช่วง 25-34 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53 รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 6,782.30 บาทต่อเดือน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,727.22 บาท รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 83 มีสถานภาพสมรสคู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64 อายุงานเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.44 ปี อายุงานอยู่ในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66 ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมประเภท อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 98 ผู้ที่เคยมีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน มีจำนวน 9 ราย ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน 1 ครั้ง จำนวน 8 ราย ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว

คิดเป็นร้อยละ 86 ผู้ที่มีโรคประจำตัวส่วนใหญ่เป็นโรคภูมิแพ้ต่าง ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนโรคประจำตัวอื่น ๆ ที่พบ ได้แก่ โรคหัวใจ โรคไต ภาวะภูมิแพ้ ความดันโลหิตต่ำ ลมพิษเรื้อรัง ปวดศีรษะไมเกรน ไทรอยด์ กล้ามเนื้ออักเสบ โรคละ 1 ราย ข้อเสื่อม ต้อเนื้อ ไวรัสตับอักเสบบี โรคละ 2 ราย โรคกระเพาะอาหาร 3 ราย โรคเลือด 4 ราย และโรคหอบหืด 5 ราย

ส่วนที่ 2 สภาพการทำงาน

ปัจจัยด้านสภาพการทำงานของแรงงานสตรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงงานสตรี

จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพการทำงาน ($n = 448$)

ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะการทำงาน		
ไม่เป็นกะ	293	65
เป็นกะ	155	35
2. ชั่วโมงการทำงาน (ต่อวัน)		
7 - 8 ชั่วโมง	87	19
9 - 10 ชั่วโมง	179	40
11 - 12 ชั่วโมง	160	36
มากกว่า 12 ชั่วโมง	22	5
(Min = 7 ชั่วโมง, Max = 13 ชั่วโมง, $M = 10$ ชั่วโมง 8 นาที, $SD = 1$ ชั่วโมง 17 นาที)		
3. ระยะเวลาพัก		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ชั่วโมง	190	42
มากกว่า 1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมง 30 นาที	258	58
มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที	1	< 1
(Min = 40 นาที, Max = 1 ชั่วโมง 40 นาที, $M = 1$ ชั่วโมง 17 นาที, $SD = 15$ นาที)		

จากตารางที่ 4-2 จะพบว่า แรงงานสตรีกว่าครึ่งมีการทำงานไม่เป็นกะ คิดเป็นร้อยละ 65 ชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยเท่ากับ 10 ชั่วโมง 8 นาทีต่อวัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1 ชั่วโมง 17 นาที ชั่วโมงการทำงานอยู่ในช่วง 9-10 ชั่วโมงต่อวัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ 11-12 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 36 ระยะเวลาพักเฉลี่ยเท่ากับ 1 ชั่วโมง 17 นาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 นาที ระยะเวลาพักอยู่ในช่วงมากกว่า 1 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58

ส่วนที่ 3 การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานของ องค์กร

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรต่อ
แรงงานสตรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ดังตาราง
ที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและ
อาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร ของแรงงานสตรี ($n = 448$)

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในการทำงานขององค์กร	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
1. โรงงานมีการออกแบบขั้นตอนหรือวิธีการทำงาน เพื่อความปลอดภัย	3.35	0.65	ปานกลาง
2. โรงงานมีการจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรที่ดี เหมาะสมกับการทำงาน	3.32	0.60	ปานกลาง
3. โรงงานกำหนดให้มีการตรวจเช็คสภาพเครื่องมือ เครื่องจักร ก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้งเพื่อ ความปลอดภัย	3.32	0.70	ปานกลาง
4. โรงงานมีวิธีการหรือมาตรการ เพื่อให้ใช้อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างต่อเนื่อง	3.34	0.69	ปานกลาง

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในการทำงานขององค์กร	M	SD	ระดับ
5. แรงงานสตรีได้รับการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงาน (เช่น หน้ากากปิดปากและจมูก แว่นตากันแสง อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายจากเสียง เป็นต้น)	3.37	0.73	ปานกลาง
6. ระบบการจัดเก็บวัตถุไวไฟ เช่น ถังก๊าซ ถังสี สารเคมี ในโรงงานทำให้รู้สึกปลอดภัยในขณะที่ทำงาน	3.54	0.59	สูง
7. ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในโรงงานช่วย เตือนภัยได้	3.65	0.53	สูง
8. หัวหน้างานหรือนายจ้างสนับสนุนให้ได้รับการ ฝึกอบรม เพื่อให้สามารถใช้อุปกรณ์ดับเพลิงได้ เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้	3.35	0.79	ปานกลาง
9. หัวหน้างานหรือนายจ้างสนับสนุนให้เข้ารับการฝึก ปฏิบัติซ้อมแผนหนีไฟเป็นประจำทุกปี	3.48	0.82	ปานกลาง
10. แรงงานสตรีได้ทำงานที่เหมาะสม ตรงกับความรู้ ความสามารถ	3.36	0.65	ปานกลาง
11. แรงงานสตรีได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี เป็นประจำทุกปี	3.68	0.67	สูง
12. หัวหน้างานหรือนายจ้างแจ้งผลการตรวจสอบสุขภาพ ประจำปีให้ทราบทุก ๆ ปี	3.58	0.75	สูง
13. แรงงานสตรีได้รับคำแนะนำในการปฏิบัติตาม ผลการตรวจสอบสุขภาพ	3.37	0.79	ปานกลาง
14. เมื่อเจ็บป่วยฉุกเฉินสามารถเข้ารับการรักษ พยาบาลเบื้องต้นได้ที่ห้องพยาบาลของโรงงาน	3.51	0.68	สูง
15. หากเกิดอุบัติเหตุรุนแรงจะได้รับการปฐมพยาบาล เบื้องต้นอย่างรวดเร็วก่อนส่งตัวไปรักษาต่อ	3.35	0.74	ปานกลาง

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในการทำงานขององค์การ	M	SD	ระดับ
16. แรงงานสตรีได้รับความรู้ด้านสุขภาพจากสื่อต่าง ๆ ของโรงงาน	3.28	0.67	ปานกลาง
17. แรงงานสตรีได้รับความรู้ด้านความปลอดภัยจากการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงงาน	3.29	0.68	ปานกลาง
18. แรงงานสตรีได้ร่วมกิจกรรมนันทนาการของโรงงาน	2.91	0.85	ปานกลาง
19. แรงงานสตรีสามารถใช้สถานที่ภายในโรงงานเพื่อ ออกกำลังกายได้	2.53	1.00	ปานกลาง
20. แรงงานสตรีได้รับการจัดอุปกรณ์สำหรับการ ออกกำลังกาย	2.07	0.99	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	3.28	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-3 จะพบว่า การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ระบบการจัดเก็บวัตถุไวไฟ เช่น ถังก๊าซ ถังสี สารเคมี ในโรงงานทำให้รู้สึกปลอดภัยในขณะทำงาน ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในโรงงาน ช่วยเตือนภัยได้ แรงงานสตรีได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเป็นประจำทุกปี หัวหน้างานหรือนายจ้างแจ้งผลการตรวจสุขภาพประจำปีให้ทราบทุก ๆ ปี และเมื่อเจ็บป่วยฉุกเฉินสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลเบื้องต้นได้ที่ห้องพยาบาลของโรงงาน

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงงานมีการออกแบบขั้นตอนหรือวิธีการทำงานเพื่อความปลอดภัย โรงงานมีการจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรที่ดี เหมาะสมกับการทำงานโรงงาน กำหนดให้มีการตรวจเช็คสภาพเครื่องมือ เครื่องจักร ก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้งเพื่อความปลอดภัย โรงงานมีวิธีการหรือมาตรการ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างต่อเนื่อง แรงงานสตรีได้รับการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงาน

(เช่น หน้ากากปิดปากและจมูก แว่นตากันแสง อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียง เป็นต้น) หัวหน้างานหรือนายจ้างสนับสนุนให้ได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้สามารถใช้อุปกรณ์ดับเพลิงได้เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ หัวหน้างานหรือนายจ้างสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกปฏิบัติซ้อมแผนหนีไฟเป็นประจำทุกปี แรงงานสตรีได้ทำงานที่เหมาะสม ตรงกับความรู้ความสามารถ แรงงานสตรีได้รับความแนะนำในการปฏิบัติตามผลการตรวจสุขภาพ หากเกิดอุบัติเหตุรุนแรงจะได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างรวดเร็วก่อนส่งตัวไปรักษาต่อ แรงงานสตรีได้รับความรู้ด้านสุขภาพจากสื่อต่าง ๆ ของโรงงาน แรงงานสตรีได้รับความรู้ด้านความปลอดภัยจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงงาน แรงงานสตรีได้ร่วมกิจกรรมนันทนาการของโรงงาน และแรงงานสตรีสามารถใช้สถานที่ภายในโรงงานเพื่อออกกำลังกายได้

การสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ แรงงานสตรีได้รับการจัดอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกาย

จากค่าเฉลี่ยคะแนนการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร เมื่อนำมาจัดกลุ่มโดยแบ่งตามระดับการสนับสนุน ได้แก่ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง ได้ผลดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 จำนวน และร้อยละ ของระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรของแรงงานสตรี จำแนกตามระดับการสนับสนุน

ระดับการสนับสนุน	ค่าเฉลี่ยคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	1.50 - 2.49	23	5
ปานกลาง	2.50 - 3.49	249	56
สูง	3.50 - 4.00	176	39
รวม		448	100

จากตารางที่ 4-4 จะพบว่า แรงงานสตรีมีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49 คิดเป็นร้อยละ 56

ส่วนที่ 4 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-5 ถึง 4-13

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี
จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานภาพรวมทุกด้าน ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน	M	SD	ระดับ
1. ด้านค่าตอบแทน	3.05	0.75	ปานกลาง
2. ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	3.05	0.68	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ	3.16	0.74	ปานกลาง
4. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	3.17	0.66	ปานกลาง
5. ด้านการบูรณาการทางสังคม	3.38	0.60	ปานกลาง
6. ด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคล	3.27	0.63	ปานกลาง
7. ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน	3.05	0.75	ปานกลาง
8. ด้านความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์ทางสังคม	3.21	0.81	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.17	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-5 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี
จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทน ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทน	M	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจต่อเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับ เมื่อเทียบกับลักษณะงานที่รับผิดชอบ	3.08	0.82	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับ เมื่อเทียบกับวุฒิการศึกษาหรือประสบการณ์ทำงาน	3.19	0.79	ปานกลาง
3. ความพึงพอใจต่อเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับใน สภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน	2.94	0.86	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อความยุติธรรมของเงินเดือนหรือ ค่าตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับงานใน ลักษณะเดียวกันหรือคล้ายกัน	3.01	0.87	ปานกลาง
รวม	3.05	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-6 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านค่าตอบแทน
อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านค่าตอบแทน
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี
จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	M	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจต่อความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ ทำงาน	3.14	0.81	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อสภาพอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร	3.14	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตการทำงาน	M	SD	ระดับ
ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย			
3. ความพึงพอใจต่อสภาวะแวดล้อมในการทำงาน (เช่น เสียง แสง อุณหภูมิ ฝุ่น และสารเคมี)	2.78	0.87	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อการจัดวางอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการทำงานที่มีผลต่อท่าทางในการทำงาน	3.16	0.73	ปานกลาง
รวม	3.05	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-7 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน	M	SD	ระดับ
ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ			
1. ความพึงพอใจต่อการสนับสนุนการศึกษาต่อ	3.08	0.96	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อโอกาสในการเข้าฝึกอบรมสัมมนา หรือศึกษาดูงาน	2.99	0.97	ปานกลาง
3. ความพึงพอใจต่อโอกาสในการนำความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ มาพัฒนางานที่รับผิดชอบ	3.22	0.80	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อสิทธิการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ	3.35	0.76	ปานกลาง
รวม	3.16	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน		M	SD	ระดับ
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า				
1.	ความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย	3.31	0.70	ปานกลาง
2.	ความพึงพอใจต่อโอกาสในการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่องานในหน้าที่ที่สูงขึ้น	3.27	0.77	ปานกลาง
3.	ความพึงพอใจต่อโอกาสในการได้รับการสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือนายจ้างในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งหน้าที่	2.96	0.90	ปานกลาง
4.	ความพึงพอใจต่อการยกย่องชมเชยของผู้ร่วมงานเมื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน	3.15	0.83	ปานกลาง
รวม		3.17	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-9 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าของแรงงานสตรี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของ
แรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการบูรณาการทางสังคม
($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงานด้านการบูรณาการทางสังคม	M	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจต่อความสามารถของตนเองเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.49	0.68	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน	3.43	0.69	ปานกลาง
3. ความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานของผู้ร่วมงาน	3.49	0.83	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อวิธีการพิจารณาความดีความชอบของหัวหน้างานหรือนายจ้าง	3.10	0.87	ปานกลาง
รวม	3.38	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-10 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการบูรณาการทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการบูรณาการทางสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคล ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคล	M	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจต่อการได้รับการเคารพสิทธิส่วนตัวจากหัวหน้างานหรือนายจ้าง	3.28	0.79	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการทำงาน	3.20	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตการทำงาน	M	SD	ระดับ
ด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคล			
3. ความพึงพอใจต่อการที่ผู้ร่วมงานให้ความเคารพในหน้าที่การทำงาน	3.34	0.69	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติต่อลูกจ้างในเรื่องกฎระเบียบในการทำงาน	3.26	0.83	ปานกลาง
รวม	3.27	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-11 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านการเคารพสิทธิส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน	M	SD	ระดับ
ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน			
1. ความพึงพอใจต่อเวลาสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ กับครอบครัว (เช่น การเลี้ยงบุตร รับประทานอาหารร่วมกัน รดน้ำต้นไม้ เป็นต้น)	3.27	0.95	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อเวลาสำหรับการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูง	3.11	0.81	ปานกลาง
3. ความพึงพอใจต่อเวลาสำหรับการนอนหลับพักผ่อนในแต่ละวัน	3.17	0.86	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อเวลาสำหรับการออกกำลังกาย	2.63	0.96	ปานกลาง
รวม	3.05	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-12 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสังคมของแรงงานสตรีพบว่า ความรู้สึกของแรงงานสตรีต่อการจัดให้มีหรือไม่มีกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการแตกต่างกัน ฉะนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมจึงแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถประเมินการจัดกิจกรรมในข้อนั้นจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ ฉะนั้น ข้อคำถามใดที่แรงงานสตรีตอบไม่มี ข้อคำถามนั้นจะถูกประเมินคะแนนเป็น 0 คะแนน โดยในการประเมินคะแนนจะประเมินจากคะแนนเฉลี่ยของจำนวนแรงงานสตรีทั้งหมด 448 คน ในการวิจัยครั้งนี้ การมีหรือไม่มีคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสังคมนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมของสถานประกอบการ นั้นหมายถึง แรงงานสตรีกลุ่มที่สถานประกอบการไม่มีกิจกรรมเหล่านั้นสำหรับตน ต้องสูญเสียคุณภาพชีวิตการทำงานในข้อนั้นไป

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี จำแนกตามคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์ทางสังคม
($n = 448$)

คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์ทางสังคม	M	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่โรงงานจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือสังคม	3.07	0.88	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่โรงงานร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์ของสังคม	3.08	0.91	ปานกลาง
3. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่โรงงานมีส่วนช่วยรักษาสภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม	3.27	0.93	ปานกลาง
4. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่โรงงานมีส่วนช่วยประหยัดพลังงาน ลดภาวะโลกร้อน	3.42	0.91	ปานกลาง
รวม	3.21	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-13 จะพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน และปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การ กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

การศึกษาความสัมพันธ์ และอำนาจการทำนายของปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากผลการทดสอบไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นบางข้อ คือ ข้อมูลตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีการกระจายไม่เป็นโค้งปกติ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่เป็นแบบเส้นตรง การกระจายของค่าความคลาดเคลื่อนไม่เป็นแบบปกติ ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ และข้อมูลมีค่าแตกต่างจากส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความแตกต่างแทน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน และปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การ กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คือ สถิติสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ค่า โดยการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในปัจจัย โรคประจำตัว ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ระยะเวลาพัก และการทำงานเป็นกะ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในปัจจัยโรคประจำตัว และประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ไม่ได้ทำการทดสอบค่านัยสำคัญ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว และกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานมีจำนวนน้อย ซึ่งส่งผลให้การกระจายข้อมูลในแต่ละกลุ่มของตัวแปรไม่ปกติ สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในปัจจัยระยะเวลาพัก และการทำงานเป็นกะ ใช้สถิติสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันในการทดสอบ ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี
ในปัจจุบันระยะเวลาพัก และการทำงานเป็นกะ ($n = 448$)

กลุ่ม	n	M	SD	Mean difference	t	df	p
1. ระยะเวลาพัก				0.25	4.78	379.64	<.01
1.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ชั่วโมง	190	3.31	0.58				
1.2 มากกว่า 1 ชั่วโมง	258	3.06	0.51				
2. การทำงานเป็นกะ				0.21	3.86	446	<.01
2.1 ไม่เป็นกะ	293	3.24	0.53				
2.2 เป็นกะ	155	3.03	0.57				

ตารางที่ 4-14 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานของ
แรงงานสตรี ผลการศึกษา พบว่า

ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีกลุ่มที่มีระยะเวลาพักน้อยกว่าหรือ
เท่ากับ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 3.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 กลุ่มที่มีระยะเวลาพักมากกว่า
1 ชั่วโมง เท่ากับ 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ผลต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการ
ทำงาน เท่ากับ 0.25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน พบว่า
ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในกลุ่มที่มีระยะเวลาพักน้อยกว่าหรือเท่ากับ
1 ชั่วโมง และกลุ่มที่มีระยะเวลาพักมากกว่า 1 ชั่วโมง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ $\leq .05$ ($t_{379.64} = 4.78, p < .01$) นั้นหมายความว่า ระยะเวลาพักมีความสัมพันธ์กับคุณภาพ
ชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีกลุ่มที่มีการทำงานไม่เป็นกะ
เท่ากับ 3.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 กลุ่มที่มีการทำงานเป็นกะ เท่ากับ 3.03
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ผลต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน เท่ากับ 0.21
เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคุณภาพ
ชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีในกลุ่มที่มีการทำงานไม่เป็นกะ และกลุ่มที่มีการทำงานเป็นกะ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($t_{446} = 3.86, p < .01$) นั้นหมายความว่า
การทำงานเป็นกะมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

**2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี
ในปัจจุบัน อายุ รายได้ สถานภาพสมรส อาชีพ ประเภทอุตสาหกรรม ชั่วโมงการทำงาน
และการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร**

การเปรียบเทียบความแตกต่างคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีที่มีอายุ รายได้
สถานภาพสมรส อาชีพ ประเภทอุตสาหกรรม ชั่วโมงการทำงาน และการสนับสนุนด้านความ
ปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร ที่แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ค่า โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ซึ่งเมื่อผลการทดสอบความ
แปรปรวนพบว่ามีความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่ม จะทำการทดสอบรายคู่ (Multiple
Comparisons หรือ Post Hoc) ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) เมื่อความแปรปรวนแต่ละกลุ่ม
เท่ากัน และวิธีของดันเน็ต (Dunnett's T3) เมื่อความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ผลการ
ทดสอบดังตารางที่ 4-15 ถึง 4-20

ตารางที่ 4-15 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีที่มี
อายุ รายได้ สถานภาพสมรส และประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ
ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ($n = 448$)

กลุ่ม	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. อายุ				3, 444	13.51	< .01
1.1 15 - 24 ปี	85	3.21	0.59			
1.2 25 - 34 ปี	239	3.09	0.51			
1.3 35 - 44 ปี	103	3.17	0.53			
1.4 45 - 54 ปี	21	3.86	0.54			
2. รายได้				2, 445	2.84	.06
2.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	60	3.13	0.49			
2.2 5,001 - 10,000 บาท	370	3.19	0.57			
2.3 มากกว่า 10,000	18	2.88	0.42			
3. สถานภาพสมรส				2, 443	1.45	.24
3.1 โสด	124	3.13	0.60			
3.2 คู่	287	3.16	0.54			
3.3 หม้าย หย่า แยกกันอยู่	35	3.31	0.52			

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

กลุ่ม	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
4. ประเภทอุตสาหกรรม				2, 445	33.05	< .01
4.1 อุตสาหกรรมสิ่งทอ	161	3.42	0.52			
4.2 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	223	3.07	0.54			
4.3 อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	64	2.87	0.42			
5. อายุงาน				2, 130.84	17.51	< .01
5.1 1 - 5 ปี	296	3.27	0.57			
5.2 6 - 10 ปี	116	3.00	0.46			
5.3 11 - 15 ปี	36	2.89	0.52			
6. ชั่วโมงการทำงาน				3, 157.47	20.65	< .01
6.1 7 - 8 ชั่วโมง	87	3.54	0.60			
6.2 9 - 10 ชั่วโมง	179	3.09	0.55			
6.3 11 - 12 ชั่วโมง	160	3.10	0.43			
6.4 มากกว่า 12 ชั่วโมง	22	2.75	2.75			
7. การสนับสนุนด้านความปลอดภัยในการทำงานขององค์กร				2, 102.84	109.19	< .01
7.1 สูง	176	3.54	0.53			
7.2 ปานกลาง	249	2.97	0.39			
7.3 ต่ำ	23	2.46	0.44			

ตารางที่ 4-15 เป็นการทดสอบความแปรปรวนของอายุ รายได้ สถานภาพสมรส และประเภทอุตสาหกรรม ของแรงงานสตรี ผลการทดสอบ พบว่า แรงงานสตรีกลุ่มอายุ 45 - 54 ปี มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 15 - 24 ปี แรงงานสตรีกลุ่มอายุที่ต่างกันมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน อย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($F_{3, 444} = 13.51, p < .01$) จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ต่อด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-16 แรงงานสตรีกลุ่มรายได้ 5,001 - 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท แรงงานสตรีกลุ่มรายได้ที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\leq .05$ ($F_{2, 445} = 2.84, p = .06$) แรงงานสตรีกลุ่มสถานภาพ

สมรสหม้าย หย่า แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสถานภาพสมรสคู่ แรงงานสตรีกลุ่มสถานภาพสมรสที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\leq .05$ ($F_{2, 443} = 1.45, p = .24$) แรงงานสตรีกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ แรงงานสตรีที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมที่ต่างกัน มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน อย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($F_{2, 445} = 33.05, p < .01$) จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ต่อด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-17

แรงงานสตรีกลุ่มอายุงาน 1 - 5 ปี มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุงาน 6 - 10 ปี แรงงานสตรีที่มีกลุ่มอายุงานต่างกัน มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน อย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($F_{2, 130.84} = 17.51, p < .01$) จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ต่อด้วยวิธีของดันเนต (Dunnette's T3) ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-18 แรงงานสตรีกลุ่มชั่วโมงการทำงาน 7 - 8 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ ชั่วโมงการทำงาน 11 - 12 ชั่วโมงต่อวัน แรงงานสตรีที่มีชั่วโมงการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน อย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($F_{3, 157.47} = 20.65, p < .01$) จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ต่อด้วยวิธีของดันเนต (Dunnette's T3) ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-19 แรงงานสตรีกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การในระดับปานกลาง แรงงานสตรีที่ได้รับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์การต่างกัน มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน อย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ ($F_{2, 102.84} = 109.19, p < .01$) จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ต่อด้วยวิธีของดันเนต (Dunnette's T3) ผลการทดสอบดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบรายคู่ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ($n = 448$)

อายุ	M	SD	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
			25 – 34 ปี	35 – 44 ปี	45 – 54 ปี
15 - 24 ปี	3.21	0.59	0.11	0.03	-0.65*
25 – 34 ปี	3.09	0.51	-	-0.08	-0.77*
35 – 44 ปี	3.17	0.53		-	-0.69*
45 – 54 ปี	3.86	0.54			-

* $p \leq .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า แรงงานสตรีกลุ่มที่มีอายุ 45-54 ปี มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด และแตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุ 15-24 ปี กลุ่มอายุ 25-34 ปี และกลุ่มอายุ 35-44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ นั้นหมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบรายคู่ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ($n = 448$)

ประเภทอุตสาหกรรม	M	SD	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	
			อิเล็กทรอนิกส์	อัญมณีและเครื่องประดับ
สิ่งทอ	3.42	0.52	.35*	.55*
อิเล็กทรอนิกส์	3.07	0.54	-	.19*
อัญมณีและเครื่องประดับ	2.87	0.42		-

* $p \leq .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า แรงงานสตรีกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ แรงงานสตรีกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจากกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และแรงงานสตรีกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจากกลุ่มที่ปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ นั้นหมายความว่า ประเภทอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบรายคู่ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรีที่มีอายุงานแตกต่างกัน โดยวิธีของดันเน็ต (Dunnett's T3) ($n = 448$)

อายุงาน	M	SD	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	
			6 - 10 ปี	11 - 15 ปี
1 - 5 ปี	3.27	0.57	.27*	.38*
6 - 10 ปี	3.00	0.46	-	.11
11 - 15 ปี	2.89	0.52		-

* $p \leq .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของดันเน็ต (Dunnett's T3) พบว่า แรงงานสตรีกลุ่มที่มีอายุงาน 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอายุงาน 6-10 ปี และกลุ่มอายุงาน 11-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ นั้นหมายความว่า อายุงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบรายคู่
ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี ที่มีชั่วโมงการทำงานแตกต่างกัน
โดยวิธีของดันเนต (Dunnette's T3) ($n = 448$)

ชั่วโมงการทำงาน	M	SD	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
			9 – 10 ชั่วโมง	11 – 12 ชั่วโมง	มากกว่า 12 ชั่วโมง
7 – 8 ชั่วโมง	3.54	0.60	0.45*	0.44*	0.79*
9 – 10 ชั่วโมง	3.09	0.55		0.01	.34
11 – 12 ชั่วโมง	3.10	0.43		-	.35*
มากกว่า 12 ชั่วโมง	2.75	2.75			-

* $p \leq .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของดันเนต (Dunnette's T3) พบว่า แรงงานสตรี
กลุ่มชั่วโมงการทำงาน 7-8 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ
กลุ่มชั่วโมงการทำงาน 11-12 ชั่วโมงต่อวัน แรงงานสตรีกลุ่มชั่วโมงการทำงาน 7-8 ชั่วโมงต่อวันมี
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจากกลุ่มชั่วโมงการทำงาน 9-10 ชั่วโมงต่อวัน กลุ่มชั่วโมง
การทำงาน 11-12 ชั่วโมงต่อวัน และกลุ่มชั่วโมงการทำงานมากกว่า 12 ชั่วโมงต่อวัน และแรงงาน
สตรีกลุ่มชั่วโมงการทำงาน 11-12 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจาก
กลุ่มชั่วโมงการทำงานมากกว่า 12 ชั่วโมงต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ นั้น
หมายความว่า ชั่วโมงการทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี

ตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบรายคู่ของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี ที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรแตกต่างกัน โดยวิธีของดันเน็ต (Dunnette's T3) ($n = 448$)

ระดับการสนับสนุน	M	SD	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	
			ปานกลาง	สูง
ต่ำ	2.46	0.44	-.51*	-1.08*
ปานกลาง	2.97	0.39	-	-.57*
สูง	3.54	0.53		-

* $p \leq .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของดันเน็ต (Dunnette's T3) พบว่า แรงงานสตรีกลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง แรงงานสตรีกลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูง และแรงงานสตรีกลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับการสนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$ นั้นหมายความว่า การสนับสนุนด้านความปลอดภัยในการทำงานขององค์กรมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานสตรี